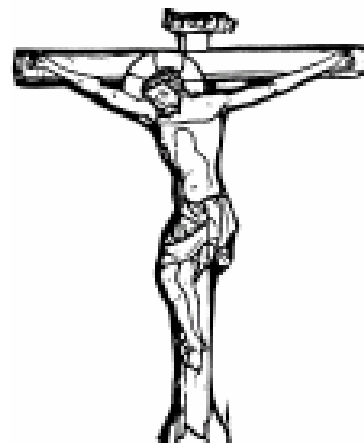

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkblad - Evangelisk-lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad - Den Evangelisk lutherske bekjennelsekirke
Nr 4. 2004 årg. 8

Jesu fødsel av Hæge Aasmundstveit Herad kyrkje, 2001
"Du er min sønn, jeg har født deg i dag" Salme 2 : 1-7

GRATIA

Utgis av Den Evangeliske Lutherske
Bekjennelseskirke

Redaksjonen:

Gunnar Edwardsson, ansv.red.

E-Mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se

Red.sekr: Gunnar Hjorthaug

E-mail: gahj@online.no

Kirkestyret består av:

Asbjørn Hjorthaug, ordf./formann er
ansv.utgiver av Gratia,

Gunnar Edwardsson, (sekr./ sekr.)

Jan-Erik Andersson, kassør/kasserer Tlf:
0431/430165,

Åke Malander.

Nils Svensson.

Kyrkostyrelsens adress: Rugdeveien 3 N-
1823 Knapstad, Tlf/fax: 69 92 11 32

Kyrkans bankgironr 5633-5136

Førsamlinger

S:t Matteus ev luth förs.,Uppsala

Kh Åke Malander,

Karlsberg,Åkerlänna

S-740 30 Björklinge,

Tlf/fax 018/356140

e-mail: ake.malander@telia.com

S:t Stefanus ev luth förs.,Sollentuna

Kh: Ingemar Haraldsson,

Lantgårdsvägen 49, 192 74 Sollentuna.

Tel 08/75 42 740, mobil. 070/32 08 745.

e-post: lindeberg2000@hotmail.com

S:t Johannes ev luth förs.,Yxenhult

Kh Gunnar Edwardsson,

Fågelsångsv.14

S-341 31 Ljungby,

Tlf/fax 0372/62952

e-mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se

S:t Andreas ev luth förs.,Skellefteå

Kh Gunnar Byström,

Skelleftehamnsv.182

S-932 35 Ursviken,

Tlf/fax 0910/35008

e-mail: gunnar.bystrom@spray.se

Den Gode Herd.ev luth förs.,Värnamo

Kontakt: Kjell Rydh, Gustavsgatan 2

S-331 41 Värnamo

Tlf/fax 0370/491 38

e-mail: kjell.rydh@telia.com

Den lutherske menighet,Knapstad

Mprest Asbjørn Hjorthaug

Rugdeveien.3 N-1823 Knapstad

Tlf/fax 69 92 11 32

e-mail: asbj.hjorthaug@c2i.net

Den lutherske menighet,Sandnes

Mprest Sigmund Hjorthaug

Spinnarg.16 N-4300 Sandnes

Tlf/ 51 66 59 57

e-mail: sighjo@online.no

Jesu komme I og II

Pris den som kom och komma skall.

Vi har firat Domssöndagen, vi firar Advent, vi skall fira Jul. Allt detta, och hela kyrkoåret, kan vi fira endast därför att "Ordet blev kött och tog sin boning ibland oss". Detta är Julens budskap, att Gud har stigit ned till oss människor. Men, "inte sände Gud sin Son för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom".

Så sjunger ju också änglakören vid Jesu födelse, att en Frälsare blivit född i Davids stad och att han är Messias eller Kristus, Herren. Julen med det nyfödda barnet i krubban i Betlehem betyder för oss att vi har fått en Frälsare, ty som hela världens Frälsare är Kristus kommen. Trots att han efter fullbordat frälsarverk har farit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida, så har han lovat att vara hos de sina alla dagar intill tidens ände. Då, på världshistoriens sista dag, ska han komma tillbaka från himmelen.

Kristus ska komma en andra gång hit till jorden, men då som hela världens Domare, ty "inte dömer Fadern någon, utan all dom har han överlämnat åt Sonen". Då har vi gått hela kyrkoåret runt och är framme vi Domssöndagen. Nu kan såväl Domssöndagen som Adventet och Julen ses under tre aspekter. Domen har skett, sker och skall ske. Domen över våra synder har skett; den verkställdes på Golgata och som ett resultat av detta gick en frikännande dom över världen. Domen sker nu, varje gång Guds heliga lag träffar och avslöjar oss och ställer oss med skuld inför Gud. Domen skall en gång ske slutgiltigt på den yttersta dagen för alla människor.

Advent betyder (Herrens) ankomst. Kristus har kommit, i den yttersta ringhetens gestalt, Gud har blivit människa och fick redan samma natt uppbära änglarnas tillbedjan och lovsång. Kristus kommer nu, varje gång Guds ljuvliga evangelium kommer till oss och besegrar lagens hot och krav och tillsäger oss Guds nåd och barmhärtighet genom syndernas förlåtelse och förvandlar oss till troende, till Guds älskade barn. Kristus skall komma tillbaka en dag, i makt och härlighet som världens Domare. Men för de troende blir han inte till dom utan till evigt liv och salighet, till en bekräftelse på det liv vi genom tron äger om än fördolt redan här i tiden. Den troende kommer inte under någon dom utan har genom tron övergått från döden till livet, säger Jesus (Joh. 5).

Julens glada bud möter oss på ett trefaldigt vis. Ära vare Gud i höjden, frid på jorden och till människor hans välbehag. Allt detta knyter änglakören till Jesu födelse, till Kristi första ankomst. Då påbörjas det verk som når sin fulländning med hans andra ankomst.

Nu lever vi i tiden däremellan. Nu ska du ge ära åt Gud i höjden genom att tro på Jesus Kristus och bekänna att du för hans skull äger dina synders förlåtelse och, redan här på jorden, får åtnjuta Guds frid som övergår allt förstånd. Så kommer genom Jesu födelse, genom att Ordet blev kött och tog sin boning ibland oss, Guds välbehag över människorna – för att tas emot och njutas genom tron allena. "Vi såg hans härlighet...". Vi skådar den i dopet, i avlösningen, i predikan, i altarets sakrament, ja i Herrens sköna gudstjänst där han kommer till oss med det eviga livets ord och enligt sitt löfte är mitt ibland oss – alla dagar, onda och goda, intill tidens slut. Detta är att leva i barnskapets trygghet av frukterna av Kristi första ankomst, i en förtröstansfull väntan på hans andra ankomst.

Åke Malander

Gledesbudskapet fra grotten til graven

Av Asbjørn Hjorthaug

Det var en fantastisk tekst på 1. søndag i advent. Den står som en portal ved inngangen til et nytt kirkeår. Det er Jesus som leser fra Jesaias-bokrullen:

Jesus har følgende kommentar til teksten: *"I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på."*

"å forkynne et gledesbudskap for fattige"

Jesus kommer med et gledesbudskap til fattige. De fattige er mennesker som er presset og tyngt av lovens krav og bud. De mislykkes ofte. Det var de utstøtte og syke, tollere og syndere. Å være fattig er å ha mistet alt, og den fattige eier lite eller ingen ting. Den fattige har ingen gode gjerninger å komme med for Gud. De har bare sine synder. Kjenner du deg igjen? Etter hvert som årene går kjenner jeg meg mer og mer på min fattigdom. Gledesbudskapet er at Gud tar i mot fattige syndere.

"Salige er de som er fattige i seg selv, for himmelriket er deres." Matt 5, 3

"Hør, alle som tørster, kom hit og få vann! Kom, dere som ikke har penger! Kjøp korn, så dere kan spise, ja, kom og kjøp uten penger, uten betaling vin og melk!" Jes 55, 1

"å kunngjøre at fanger skal få frihet" og "å sette undertrykte fri"

Fanger er fratrukket friheten. Loven krever 100 % av oss. Oppfyller vi ikke alt, så er vi dødsdømte. Straffen er den evige død. Samtidig er vi på grunn av Adams syndefall uten muligheter til å oppfylle loven. Vi er allerede i dødecellen. Jesus kom for å sette oss i frihet. Jesus ble menneske, og han oppfylte loven i vårt sted. Han døde på korset og sonet vår straff. Dermed er vi i og med troen på Jesus Kristus satt fri. Paulus beskriver dette i Gal. 4:

Men i tidens fylde sendte Gud sin Sønn, født av en kvinne og født under loven. Han skulle kjøpe dem fri som stod under loven, så vi kunne få barnekår.

"å kunngjøre at blinde skal få synet igjen"

At Jesus kommer til jord innebærer at blinde får synet igjen. Av naturen er vi så blinde at vi ikke ser at vi trenger en frelser. Vi tror det er opp til oss å få Gud fornøyd og vårt eget ansvar å rette opp skaden. Slik tenker alle mennesker. Det er helt naturlig fordi vi er blinde. Vi ser ikke hvor dårlig det står til med oss. Men Gud være takk, i dåpen ga han oss i synet igjen. Vi fikk se at Jesu liv er vårt liv, Jesu gjerninger er våre gjerninger, Jesu fortjeneste er vår fortjeneste, Jesu død er vår død, Jesu oppstandelse er vår oppstandelse, Jesu rettferdighet er vår rettferdighet. Disse skattene var skjult for

oss, men de er åpenbart for oss i Jesus Kristus. Vi eier disse skattene gjennom troen på ham.

"å rope ut et nådens år for Herren"

Evangeliet er et gledesbudskap og en proklamasjon av "et nådeår fra Herren." Forsoningsdagen innledet jubelåret og det skulle det blåses i basuner over hele Israel. Da skulle en rope ut friheten for alle. For eksempel skulle den som var solgt som slave settes fri. Jesus kunngjør her at nå er det ikke jubelår bare hvert 50. år, men alltid jubelår. I og med Jesus får alle mennesker, av alle folk og tungemål tilbake den tapte friheten. Vi lever i nåden hver eneste dag, hver eneste time og hvert eneste minutt. Gud er forsonet en gang for alle. Gjennom Jesu død og oppstandelse er vi frie. Vi skal rope ut «Et nådens år fra Herren». Hver gang prekenen lyder proklameres dette nådens år. Hver gang du hører avlønningens ord om at dine synder er deg forlatt, og hver gang vi går til nattverd får vi del i dette "nådens år".

"I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på.", sier Jesus. Dette skal vi fortelle hverandre hver søndag i gudstjenesten. Det er det kirken og menigheten er til for. Gjennom å høre Guds ord skapes troen. Gjennom å høre holdes troen ved like. Så lenge evangeliet ropes ut så er det nådetid. Da er det håp om at noen

skal omvende seg og tro evangeliet. Guds ord vender aldri tomt tilbake. Guds ord er skaperord. Paulus sier det er Guds kraft til frelse. Evangeliet er et fantastisk gledesbudskap. Det bør jage på flukt alt mismot og all motløshet. Er du klar over hvilke skatter vi har fått å forvalte i vår kirke og i våre menigheter?

Det er nettopp noe folk i vår tid trenger. De er trøtte og føler på tomheten. De ser ikke meningen med livet. La oss rope ut: "Kom, for alt er ferdig." Jesus har gjort alt som skal til for at du skal eie det evige livet. Vi har få ressurser og føler ofte på vår svakhet, men husk det er Gud som har kalt oss til å rope ut et gledesbudskap for syndere.

*Lov og takk, du Herre kjær,
Som til verdi komen er!
Fader god og Ande blid,
Lov og takk til evig tid.*

Med stor frimodighet ønsker vi hverandre et riktig Godt nytt kirkeår og en velsignet God Jul.

Jungfru Marias bebådelses dag

Av Gunnar Edvardsson

Text: Magnificat Luk 1: 46–56

Herre Sebaoth, salig är den människa som förtröstar på dig. Psalt 84:13

Så heter det i den psalm som är dedicerad till Koras söner och som talar om templet och Herrens sköna gudstjänst. När det där räknas upp hur saligt det är att vandra på Herrens vägar, hur saligt det är att bo i Herrens hus, så sägs det också hur saligt det är förtrösta på Herren.

Det är kontentan av allt. Allt vad livet handlar om, allt vad väg och vistelse handlar om, ytterst är det tron och dess förtröstan det rör sig om. Det avgör både inriktning och mål för dem som har Jesus kär. De kommer till gudstjänsten, inte för att predikanten var i deras smak eller för att få en stund förströelse, utan för att höra Guds ord och få tron och förtröstan genom det goda budskapet, evangelium. Vi stannar därför i dag inför: DEN SALIGHET SOM FÖRTRÖSTAN PÅ HERREN GER

DET ÄR SALIGHET ATT HERREN SER TILL SIN TJÄNARINNAS RINGHET

Den stora och märkliga uppgift som jungfru Maria fick, den fick hon inte för fromhets skull eller för att hon var mer kärleksfull än andra. När Gud utvalde den kvinnan som skulle föda Guds Son till världen, var det inte mänsklig duglighet eller förmåga som var utslagsgivande. Gud är oberoende av mänsklig förmåga och kraft. Han valde inte efter mänskliga utgångspunkter eller såg till det som människor räknar högt. Utan såg till sin tjänarinnas ringhet. Det är det just det avgörande. Men var det? Var ringheten i detta avseende?

Detta att vara, men intet vara. Att ingenting vara, det är den största ödmjukheten. Men samtidigt är denna ödmjukhet sådan att den inte är gripbar eller förståelig för människotanken. Den är något inte man tänka ut eller föreställa sig, eller tänka sig: så eller så ska jag vara. Utan den är att inse att man ingenting är inför den Gud som råder och håller allt i sina händer. Hur kommer man därtill?

Är det genom en genomlysning av sig själv? En pyskoanalytiska genomgång av allt i vårt inre? Snarare är det genom att låta Guds ord få säga hur vi i oss själva är. Då avslöjas vi, då visar det sig att den rättfärdighet som vi behöver och tror oss äga, inte finns. Vårt liv, våra tankar och hela vår varelse är sådana att vi inför Gud ingenting har att berömma oss av. Synden överflödar och det så pass att vi måste säga att vi INGENTING är inför den Gud som skådar hjärtan och rannsakar tankar. Då står det också klart att vi i oss själva ingenting är. Ödmjukhet är att erkänna detta. Att erkänna att just så är det med oss, med mig själv och allt mitt. Det är nämligen bara så vi kan nalkas tron och dess verklighet. Den börjar inte med att vi har den eller den egenkapen, utan har sin begynnelse i att vi är intet.

Det överraskande är emellertid att GUD ser till den ödmjuka, han ser till den som ingenting är. Han såg till sin tjänarinnas ringhet och han ser till var människas ringhet. Han ser just att vi sammantaget och var och enskild ingenting är och det är här han kommer till oss.

Är det överraskande? Det heter att det viktigaste i livet är att känna sig själv. Och det är sant. Men det är viktigare att känna Guds nåd och den väg Gud berett i världen för att uppenbara sin nåd och godhet. Att inse det, det är också att inse hur saligt det är att Guds ser till varje människas ringhet.

DET ÄR SALIGT ATT FÖRTRÖSTA PÅ ATT DEN MÄKTIGE HAR GJORT STORA TING

Den mänskliga tankegången är att Guds makt och kraft ska manifestera sig i stora och för samtiden märkliga gärningar. Gud skulle framförallt skapa fred jorden – gjorde han det – då skulle människor se och tro. Så anser man i dag. När jungfrun Maria i lovsången talade om vad Gud gjort, var det inte fråga om sådana gärningar som samtiden frågade efter, utan det var i stället sådana gärningar där den Mäktige visade sig vara den mäktige, hans hand, hans arm visade sig nå till människor. Vare sig människor tyckte det var bra eller ej. De som hade makt fick känna sin vanmakt, mitt i sin rikedom fick de känna sin stora fattigdom. Han störtade dem från deras troner, heter det, han uppenbarade sin makt. Men hon prisar också att ”ringa har han upphöjt”. Också det av Guds makt. Men också av hans godhet och barmhärtighet. Inte heller här var det för att människor frågade efter det eller efter vad samtiden tyckte. Utan för Guds ofattbara nåds skull. Inte var det för att folket Israel visat sig varit troget Guds befallning utan det heter: ”han har tagit sig an sin tjänare Israel för att komma ihåg sin barmhärtighet”.

Så är det också på samma sätt att tänka på de mäktiga gärningar som detta tillfälle skall leda till då ängeln Gabriel bebådade Jesu födelse genom Maria. De skulle föra till att människornas frälsare skulle komma i världen, att han inte skulle söka sin egen ära, utan dens som sänt honom, och att den betydde att han skulle lida och dö samt därpå uppstå från de döda, för att hela världen skulle få försoning och rättfärdiggörelse. Hans gottgörelse för våra synder, så att vi får syndernas förlåtelse – **det är saligt att förtrösta på att den Mäktige har gjort så stora ting för oss.**

ÄR SALIGT ATT FÖRTRÖSTA PÅ ATT HERRENS BARMHÄRTIGHET VARAR TILL EVIG TID

Marias lovsång ser inte bara bakåt, utan också framåt, mot evigheten. Guds löften står fasta och det till evig tid. Det är något vi som människor med alla våra svagheter har svårt att fatta. Vi vet ju av vår egen erfarenhet att ord och utsagor sällan lever särskilt länge, läror och

ideologier har sin tid men sedan försvinner de och ersätts av något annat. Ingenting förblir fast, allting flyter, som redan de gamla grekerna sa. Den mänskliga uppfattningen präglar också mycket av synen på Bibeln. Den anser man vara tidspräglad och sådan forntids uppfattningar har ingen bärlighet i dag, om de inte kan tala om jämlikhet, fred och rättvisa i världen. Men Gud är inte ombytlig som vi människor. Han har inte ett ord för en tid och ett annat för en annan. Utan hans ord består och är evigt, från tid till tid. ”...i evighet, såsom han har talat till våra fäder”, säger Maria.

Hans barmhärtighet varar från evighet till evighet. Det var detta Maria litade till, hon förtröstade på att detta gällde henne. Och att det inte var ett förgängligt löfte, utan fast och visst. Ja så att hon kunde bekänna att Gud talat detta i evighet. Så förstod hon också att inte bara Guds makt är bestående utan också hans barmhärtighet och nåd.

I detta **DET** stycke är jungfru Maria en förebild i den rätta tron, den som tar till sig och gör bruk av Guds ord, gömmer och bevarar det som den sanna skatten. Tror och litar därpå. Och hon visar därmed för oss **hur det saligt det är att förtrösta på att Herrens barmhärtighet vara till evig tid.**

Ja, Salig är den som hörer Guds Ord / Och vet att dess salighet gömma / För honom blir nåden i evigt spord / Då Herren all världen skall döma. / Du, Helige Ande, mig mana och lär / Att söka av hjärtat det ovan till är / Och aldrig min Frälsare glömma.

Jesu komme

Av Jan Erik Andersson

”Var inte förskräckta! Jag förkunnar för er det goda budskapet om en stor glädje, som gäller hela folket: I dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, han är Messias Herren.”

Luk 2:8-11

Det är inte särskilt konstigt att de fattiga herdarna på Betlehems ängar blev rädda den där natten. Det var helt mörkt och inte alls som det är här hos oss, med gatlyktor och lampor i alla fönster, där det nästan aldrig blir helt mörkt. Men där var det mörkt, kolmörkt som vi brukar säga, kanske stjärnorna tindrade så, som man endast kan se då det är helt mörkt. De kanske stod och småpratade runt en eld men så plötsligt fick de se ett ljus, det var inte månen och det var inte heller solen som kom fram, det var ett gudomligt ljus och där var en ängel som talade till dem.

Han talade lugnande ord till dem ”*var inte rädda*”. Jag kommer inte för att skrämma er utan för att förkunna ett alldeles fantastiskt budskap: Frälsaren är född idag, han som är Messias Herren.

De som har ett dåligt samvete går omkring oroliga med en ständig fruktan men även de mest självsäkra och hårda människor kan bli förskräckta då något övernaturligt inträffar. Då Guds härlighet lyser på våra liv blir vi förskräckta och måste bekänna som Petrus ”*Gå bort ifrån mig Herre, jag är en syndig människa*”. I oss själva är vi inte annat än ett kompakt mörker och om inte Herrens Ande lyser upp så förblir det mörk. Men lyssna på ängelns budskap: Frälsaren är född! Uppfyllelsen av det första evangeliet om kvinnans säd som skulle krossa ormens huvud. Han som är Gud och människa i samma person! Vilket under! Vår Gud som är en förtärande eld, kom i Jesus mitt ibland oss, ja blev en av oss. Och han kommer inte för att förgöra oss utan för att rädda oss. För ”*Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv, så att han nu inte tillräknar människorna deras synder*”. För att kunna försona måste han verkligen vara både sann Gud och sann människa. Inkarnationens mysterium, vilket också hans namn Immanuel betyder, Gud med

oss. Och detta ängelns budskap gällde inte bara för de herdarna som såg och hörde ängeln då, han säger ju att det ”gäller hela folket”. Ja, detta saliga julens budskap får vi alla ta till oss, även vi som lever i denna den sista den vi kan tycka allra mörkaste tid. Var alltså inte förskräckt även om synd, värld eller djävul anklagar, Gud är med oss, för oss, hos oss, ja en av oss.

. Fra Trefoldighetskirken i Oslo. Foto:G.A.Hjorthaug

Han kom när tiden var inne ”*för att han skulle köpa dem fria som stod under lagen, så att vi skulle få barnarätt hos Gud.*”

”*Himlars himlar prise honom, Änglars här er Gud besjung!
Krafter, herradömen, troner, Upphöj hela världens Kung!
Mänskors tunga får ej tiga, Prisa honom, gammal,
ung, Nu och i all evighet!*”

De heliga tre konungars tillbedjan och vår:

Av Gunnar Byström

De heliga tre konungars tillbedjan - berättar Gud själv om i sitt Ord. Hos evangelisten Matteus (kap.2) om de tre gåvorna ”..guld, rökelse och myrra”(v.11).

Psalt. 72v10ff ”Konungarna av Saba och Seba bära fram gåvor...Ja alla konungar falle ned inför Honom... ty Ha skall rädda den fattige...och förtryckte”.

Profeten Jesaja (kap. 49), säger om Världens och hednafolkens ljus: ”Konungar skall se det och stå upp, furstar skall se det och buga sig, för Herrens skull”. Profeten Jesaja (kap 60)”... kamelfålar från Midjan och Efa, från Saba skall de alla komma, guld och rökelse skall de bära och ...förkunna Herrens lov.”

Se, Herren väcker själv trons liv hos männen från Österns länder och binder deras tro vid Stjärnans Tecken, vilket är Ordet, och säger: ..”följ mig!” – Vår mun öppnar sig av förundran, men hjärtat sjunger: 'Förunderligt och märkligt, omöjligt att förstå, men dock så ljust och verkligt, och ljuvt att tänka på...’.

Deras tro prövades först under en lång ökenvandring, men hårdast när de var framme, och frågade judakonungen Herodes: ”Var är den nyfödde judakonungen?” Här finns ingen sådan, svarade både han och alla andra alla! Tvärtom väckte deras fråga stor uppståndelse och misstänksamhet. - Men när några skriftlärdade läste ur profeten Mika för dem, kände fären igen sin herdes röst:

Mika 5:2 ”Du Betlehem...av dig skall utgå en furste, som skall vara en herde för sitt folk Israel.”

Stjärnan/Ordet visade sig på nytt och ledde dem rätt, och stannade över Stallet, där de föll ned och tillbad: sin konung, sin Gud, och sin Broder, Människosonen! - Ty:

- **G u l d** är Konungens makt och krona;
- **R ö k e l s e** är bönen, tillbedjans och lovsångens trosbekännelse: 'Du är G u d'! ”Min Herre och min Gud”! (Joh 20:28)
- **M y r r a** predikar: Du är m i n läkare, min begravnings-svepte frälsare! För m i n skull: Död! - Uppstånden! - Himlafaren! I sanning:

Hebr 11:1, ”T r o n är en fast tillförsikt om det man hoppas, en övertygelse om det man inte ser!” ...

Vår tillbedjan av vår Konung i krubban:

Börjar redan när Kristus lyfter oss upp i sin famn i DH Dopet och föder oss på nytt. Då sätter han trons ring - av **guld** - ty tron är Konungens och Guds tecken, på ditt finger, och säger:

Jes 43:1: ”Jag har kallat dig vid namn” - Treenighetens namn är nu stämplat på din panna – ”d u är min! På en gång börjar sedan ditt och mitt livs ökenvandring, nu med Ordet som vår ledstjärna och en medvandrare som säger: Matt 28:20: ”Se, Jag är med er alla dagar intill tidens ände.”

Tillbedjan av Gud, Sonen: är hjärtats

rökelse, där Kristi brud bekänner: Du ensam är min Herre och Gud!

Psaltaren är konung Davids - och alla Jesu lärjungars – bönerop, ömsom stilla, ömsom som ett ångestskri. -

Du kan inte komma till Herren med för små saker, och inte heller med för stora! Du kan inte lova och upphöja din Frälsare för ofta, och för ivrigt!

B e d Psaltaren!! Gå på knä genom den, vers för vers, och du skall erfara vilken m a k t det ligger i:

Fil 4:7:”varje bön och åkallan, med tacksägelse!”

Då blir också apostelns ord i 1 Joh. 5:14,15 verklighet för dig! tillbedjan av barnet i krubban, **MÄNNISKOSONEN**: är vår m y r r a, trons vällukt inför vår Broder, 'född av jungfrun Maria'! Vilket under: Gud blev människa, Joh 1:14:”Ordet blev kött, och tog sin boning ibland oss.”

M y r r a n – är också trons lovsång och Jesu svepnings krydda, den är Kristi lidandes läkedomsört för min själ, och allas. **M y r r a n** – säger:

1Petr 2:24: ”HAN bar själv våra synder i sin kropp upp på träet, för att v i skulle vara döda från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår är ni (du, och jag) botade.”

SUMMA: JESUS säger till 'de heliga tre konungar', och till dig och mig: ”Sade JAG dig inte, att om du trodde skulle du få se GUDS härlighet”.(Joh 11:40)

A M E N

Han är mitt hjärtas tröst och ro, Min himlaskatt, mitt A och O, Begynnelsen och änden. Och han mig skall sitt namn till pris, Upptaga i sitt paradiset: Så klappar jag i händer. Amen, Amen, Kom du sköna, Glädjekrona, Du min längtan. Dig förbidar jag med trängtan. /L Ps 72:7/

Englenenes sang og vår sang

Av Sigmund Hjorthaug

Jul er ei tid hvor man vil ta vare på tradisjoner. Og en viktig tradisjon for mange er å gå i kirken. Selv om man ikke går i kirke noen gang ellers i året, eller setter seg ned for å høre kristne sanger og salmer og sanger, så gjør man det i denne høytiden. Disse kristne julesangene synges i skoler og barnehager, høres i radio og TV, i forretninger.

Mens de andre kristne høytidene ikke har den samme betydning for folk flest, så holder julehøytiden med sine kristne julesanger stand. Det er noe vi skal være glad for. For i disse gamle julesangene ligger mye bibelsk tro, lære og bekjennelse.

I "Mitt hjerte alltid vanker" får vi høre at det er Gud selv som hviler i krybben. I "Jeg er så glad hver julekveld" får vi høre at Jesus er Guds Sønn. Og hva er det som fører oss til Kristus og frelsen i han? Jo det er Guds eget ord, "hans guddoms ord det klare"- som Grundtvig sier i "Deilig er den himmel blå". Kun Ordet kan føre oss til sann tro på Kristus.

Og selv om moderne teologer benekter "jomfrufødselen", så klarer de ikke å rydde av veien strofen "en fattig jomfru satt i lønn, og fødte himlens kongesønn.", fra "Et barn er født i Betlehem". Og Grundtvig synger videre i samme julesang: "Nu all vår nød og sorg er bøtt".

Hva slags sorg og nød var vi mennesker i som gjorde at Gud måtte sende oss sin Sønn som vår Frelser? Jo, det var den sorg og nød vi var kommet i på grunn av Adams fall i Edens hage. Det var fordi vi var kommet under Guds vrede og fordømmelse på grunn av vår synd. Men nå er Kristus kommet for å ta vår synd på seg og frelse oss fra Guds vrede og fordømmelse! "Oss er i dag en Frelser født! Halleluja!"

I "Jeg synger julekvad" kommer læren om vårt syndeforderv til uttrykk: "Vi alle var fordervet i vår ulydighet." Men når har Gud "ervervet" oss himmel og salighet ved at han sendte sin Sønn til vår forsoning.

Siste vers i "Her kommer dine arme små", gir en alvorlig undertone, når det heter: "Å, hjelp at vi og alle må i himlen for din trone stå!" Det er ikke en selvsagt ting at vi kommer dit! "Det er ikke alle som har troen". (2Tess 3:2)

Til himlen kommer bare de som tror på Kristus!

Dette er viktig å si i dag hvor hevdes at det moderne menneske ikke har noe forhold til "dette med himmel og helvede". Saken er at det er to utganger på dette liv ifølge Bibelen, derfor blir dette siste verset i denne julesangen til en inderlig bønn hos den troende for seg og sine – og for alle: "Herre frels dog! Herre la det lykkes! La ingen av våre o Gud, fortapes, men ha evig liv!"

Englenes sang julenatt om "fred på jorden"

kommer til uttrykk i siste vers av en av de mest sungne julesangene, "Deilig er jorden". Ikke alle legger det rette innholdet i "fred", derfor er det viktig å holde fram at det ikke er tale om noen jordisk fred, men fred mellom Gud og mennesker. På grunn av synden var det blitt ufred mellom Gud og mennesker, "fiendskap" sier Skriften, men dette fiendskap er nå tatt bort i og med at Gud sendte sin Sønn som frelser og forsoner. Så sangstrofen "fred over jorden" betyr den fred som det nå er blitt mellom Gud og mennesker i og med at "det gjerde som skilte dem, fiendskapet" er tatt bort (Ef 2:14).

Det er nå opprettet fred mellom Gud og mennesker ved Kristi død på korset. Slik kan englenes sang bli vår sang gjennom den rette bibelske forståelse av englenes budskap: "Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag."

At Gud har velbehag i oss syndige mennesker skyldes ene og alene Kristi komme og Kristi forsoning.

Vår kirkes tro: Nådemidlene

av Gunnar Hjorthaug

Nådemidlene

Nådemidler er de virkemidler som Gud bruker når han tilbyr oss sin nåde; syndenes forlatelse, liv og salighet. Evangeliet rekkes oss via nådemidlene som er: Skriftens ord, dåpen, nattverden og avløsningen (i skriftemålet).

Den hellige Ånd bor i Ordet, og ved at Ordet om forsoningen forkynnes for menneskehjertet, skapes tro. Mennesket kan ikke komme til tro eller bli salig ved å bestemme seg for det, eller ved noen annen aktivitet.

Troen gis ved at Den Hellige Ånd møter et syndig menneske med evangeliet, gjenföder og renser det for all urettferdighet og oppretter troen og det nye livet.

Samme nåde gis i dåpen og nattverden.

Matt 26:26-28 Mens de nå holdt måltid, tok Jesus et brød, velsignet og brøt det, gav disiplene og sa: Ta, et! Dette er mitt legeme. Og han tok en kalk, takket, gav dem og sa: Drikk av den alle. For dette er mitt blod, den nye pakts blod, som utgytes for mange til syndenes forlatelse.

Les også: Matt.26.26-28, 28:18-20, Ap.gj.2:42, 8:26-39, 16:13-15, Rom.10:14-17, 1Kor.11:23-26, 1Pet.1:23.

Ordet

Det skrevne og det talte ordet kan gi oss mennesker tilgivelse, frelse og den Hellige Ånd. Det er derfor av største betydning at Ordet forkynnes rent og klart og at alle kristne bruker Ordet flittig.

Råd til bibellesere:

La uklare ord tolkes i lys av klare bibelsteder.

Dersom det er enkelte ord som er vanskelig å forstå, skal disse leses i sin sammenheng.

Bibelen er sin egen fortolker.

Joh.8:31-32: "Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler. Da skal dere kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri."

Joh.17:17: "Hellige dem i sannheten! Ditt ord er sannhet".

Rom 10:17.Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører, og forkynnelsen som en hører, kommer ved Kristi ord.

2Kor 2:17.For vi er ikke, som mange andre, slike som forfalsker Guds ord for å tjene på det. Men i renhet, ja, som av Gud, taler vi for Guds åsyn i Kristus.

Les også: 2kor.2:17, Hebr.4:12, 1Pet.1:23, Ap.gj.17:11, Luk.24:45-47,